

Suligowskiego Adolfa

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Ujazdów

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1948

Opis

Adolf Suligowski (1849-1932) - prawnik, adwokat, ekonomista, społecznik. Przyszedł na świat w Warszawie, prawdopodobnie w kamienicy Wojciecha Kubarskiego przy ul. Leszno (ówczesnie nr 723). Szkołę średnią ukończył jednak w Lublinie, po czym wrócił do rodzinnego miasta, gdzie w 1868 roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Administracji Szkoły Głównej Warszawskiej. Nie wiadomo dlaczego mieszkał tu na stacji, jednak dzielił ją z Aleksandrem Głowackim (Bolesławem Prusem), który po latach uczynił go wykonawcą swojego testamentu. Po ukończeniu studiów w 1872 roku rozpoczął aplikację sądową w tutejszym Trybunale Cywilnym, równocześnie pisząc dla "Gazety Sądowej Warszawskiej" felietony o tematyce prawnej i ekonomicznej. Trzy lata później został najmłodszym patronem (dyplomowanym adwokatem) w Warszawie. Wykonywał ten zawód do końca życia (z przerwą w latach 1912-18, spowodowaną złożeniem roty przysięgi po polsku a nie po rosyjsku), specjalizując się w sprawach cywilnych, jednak w 1884 roku podjął się obrony przed Wojskowym Sądem Wojennym w Cytadeli Warszawskiej oskarżonych w sprawie Wielkiego Proletariatu. Był autorem licznych publikacji, m.in. "Kwestionariusza do etyki obrończej", w którym - w pięciu działach - zawarł 104 pytania dotyczące obowiązków adwokatów i ich powinności wobec klientów i sądów, "O konwersji listów zastawnych ziemskich i jej znaczeniu", "O samorządzie ziemskim", "Bezprawia i konfiskaty pod rządami rosyjskimi" a przede wszystkim "Bibliografia prawnicza polska XIX i XX wieku: poprzedzona słowem wstępnym i rzutem oka na twórczość piśmienniczą prawników polskich w ciągu XIX wieku i pierwszego dziesięciolecia XX wieku". Aktywnie działał w Wydziale Czytelni Bezpłatnych Warszawskiego Towarzystwa Dobroczyńności (od 1893 roku -był jego prezesem), 2 II 1907 roku zostając członkiem zarządu Towarzystwa Biblioteki Publicznej a w 1917 roku zakładając Bibliotekę Rady Miejskiej. W tym samym roku zainicjował powstanie Związku Miast Polskich i został jego prezesem. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości mianowany został profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, w 1919 roku wybrany został też posłem do Sejmu Ustawodawczego, zasiadając w składzie Komisji Prawniczej i Komisji Konstytucyjnej. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatery D, rząd II, miejsce 21\22.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 3\5: Budynek mieszkalny.

Nr 7: Budynek mieszkalny.

Nr 9: Budynek mieszkalny.

Nr 11\15: Budynek mieszkalny.

Nr 17: Budynek mieszkalny.

Tablica pamiątkowa I Dywizjonu Artylerii Konnej im. Generała Józefa Bema i Zgrupowania AK Bem. Ufundowana została przez żyjących żołnierzy dywizjonu i zgrupowania na przełomie lat 80 i 90 na miejscu poprzedniej tablicy, która wręcz się rozpadła po kilku przeróbkach.

Data nadania nazwy: 1948.11.15
